

WAT LANGS 'T WAD WADEN¹

Inhoud

Voor vertrek	2
Vlieland – mei 2026	3
Bijlagen	16

¹ Vrij naar Neerlands Hoop: meer verwijzingen naar de hoop in het algemeen en het Waddenlied in het bijzonder staan in het blauw

VOOR VERTREK

Inmiddels is er >4800 km gelopen sinds mijn pensioen. Met twee drijfveren:

- ☞ Je moet wat om zo gezond mogelijk te blijven.
- ☞ Het is te gek als je alle werelddelen² hebt bezocht, maar je eigen land niet kent.

Om dat eerste een beetje te verhelpen werd het Pieterpad gelopen. Al snel werd dat gevolgd door gidsjes van Wandelnet over verschillende Lange Afstand en Streekpaden. Daaronder is er het gidsje “WaddenWandelen – Wandelroutes over zes Waddeneilanden”. Het bezit van een gidsje mag dan een start zijn van iets moois, het kan jaren rustig in de kast staan. Zoals deze. In de concurrentie met het Diagonaal- en het Trekvogelpad legde het af tegen de logistieke problemen. De wandelingen zijn samen maar 275 km, dus goed te doen, maar wel steeds met een plons water er om heen.

Pas op het moment dat ik me andermaal realiseer dat afstandwandelen een sport zonder regels is, zolang je wegblijft van de Via Gladiola, wordt het overzichtelijk. Gewoon bij een willekeurig eiland beginnen en daar maar zien.

Dit wordt daarom geen verhaal “Van Texel naar Borkum” maar een verslag in volgorde van lopen van, naar we hopen, wat Waddeneilanden wandelpaden. En ook meer dan wandelen alleen. Een bijzonder soort vakantieverslag dus.

Zoals zoveel tochten heeft het een titel met een muzikale achtergrond, nu het prachtige waddenlied van Bram Vermeulen en Freek de Jonge. Wat te denken van de prachtige zin *“Je loopt maar wat door het wad te*

waden, tot je blijft steken met je voet”.

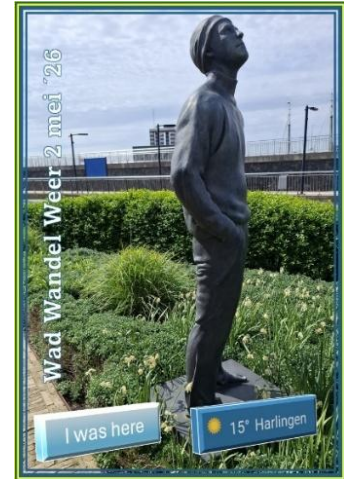
Proberen we te vermijden, maar afstandwandelen geeft gegarandeerd verrassingen, maar geen garanties.

² Oké, we tellen die zuidelijke ijsklont niet mee.

Nelleke weet meer van Wadden dan ik. Maar Vlieland kent ze niet, dus er is een goede reden om samen op de trein naar Harlingen te stappen om ons daar in de boot te laten nemen.

TIEL-OOST VLIELAND, 2 MEI '26

En zo begint het. Nu eenmaal is bedacht dat er geen regels zijn pakt gewoon een eiland dat goed uitkomt. En dus stappen Nelleke en ik in de trein van Passewaaij naar Harlingen, via Tiel Centraal. Een vriendelijke kaartensnuffelaar en idem medereiziger vinden dat omreizen, maar men is het met ons eens dat je met een dagkaart niet hoeft te vernikkelen op een station en dat er best een rondje via "Centraal" af kan. In Utrecht kopen we een lunch om ongestoord naar de hoofdstad der Friezen te kunnen reizen. Even jammer dat ons deel in Zwolle wordt afgekoppeld, maar ook dat weten we met een snelle overstap naar het voorste treindeel op te vangen.

Het blijft een dag reizen om twee dagen te kunnen gaan wandelen. In Leeuwarden volgt een overstap naar de trein "Jan Pelleboer" van Arriva die ons, oot moan, naar Harlingen (Harns) brengt. De Wadden komen in zicht! In ieder geval draagt de reistijd bij aan de voortgang van het blokkenvest dat Nelleke aan het breien is. Ze is inmiddels aan de blauwe rand toe.

We hebben wat tijd over in de stad, maar met koffie, foto's en een paar ijsjes weten we dat wel stuk te slaan.

Op weg naar het veer komen we wat aardige beelden tegen. Een ervan is een neppertje Hansje Brinker. Die staat hier met zijn vinger in de dyke, en dat is echt een afsluitdijk te ver, Hansje is een Noord-Hollander. Tegelijk: Hansje is bedacht in de VS, dus zal de VVV van Harns hebben geredeneerd "die lui weten toch niet beter", aan onze kant van het IJsselmeer kan er ook wel een.

Inchecken in OV is altijd en overal gedoe, maar uiteindelijk gaan we relatief probleemloos aan boord bij "de Vlieland" van rederij Doeksen. Ik spot daarbij de eerste zeehond!

We kunnen onderweg uitkijken naar

Waddenlopers en of iemand blijft steken met zijn voet (*die raden wij dan aan eens te letten op de schoonheid van het wad bij nacht*). Het is vloed, dus helaas blijft het uitzicht beperkt tot zeilboten en veel zee.

Na aanmeren aan het eiland, waar overall groen-witte vlaggen wapperen, wordt het dorp Oost-Vlieland overspoelt door iedereen die van onze boot komt, maar enkele glommen verder wordt het snel rustig. (Een glop blijkt Eilands voor steeg te zijn).

Nelleke heeft een kamer geboekt in het Eiland, een boutique hotel, op dit eiland. Hypermodern in een oud pand, met een app die als sleutel fungeert. En die doet het nog ook. We onderwerpen het onderkomen aan “*de zuivere wetenschap*”³, het blijkt een toplocatie.

Alles reuzenleuk en aardig, maar na zo’n vermoeiende reis wil je maar twee dingen: rust en boodschappen. Om met dat laatste te beginnen, er zit een goede supermarkt om de hoek, Poisz, dus dat kan niet misgaan.

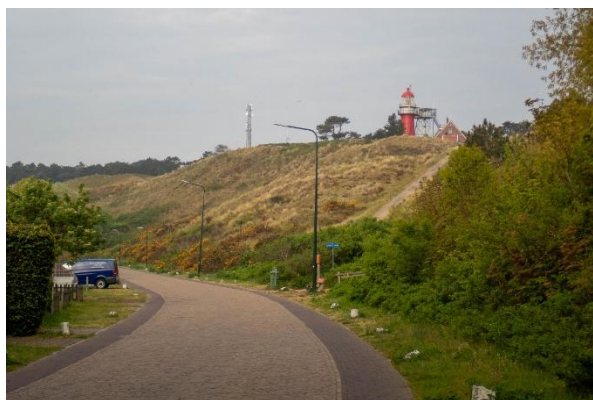

Eerst doen we een heel klein rondje door het dorp van Vlieland: Oost-Vlieland. De naam doet vermoeden dat er ook een Noord-, Zuid-, Centraal- en/of West Vlieland bestaat. Het antwoord is nee. Er was een West-Vlieland, maar die is opgegeten door de Noordzee.

Het rondje door “Resterend” Vlieland levert de plek van de bushalte en een viskraam op. De prijzen doen vermoeden dat de vangst uit de Straat van Hormuz komt, maar de kwaliteit is prima, dus we zeuren maar marginaal. Verder zien er een mooie kerk uit de 17^e eeuw met een oud kerkhof en een idem diaconessenhuis. Dit alles omgeven door een schitterende voorjaarsflora. Vanuit ons raam kijken we op een groot kanon, dus we gaan er van uit dat we best veilig op ons eiland zitten.

Morgen de 1ste etappe van het WaddenWandelen!

³ Een zuiver wetenschappelijke methode om onderkomens te vergelijken en beoordelen. Jaren geleden ontwikkeld, werkt nog steeds. Wordt toegelicht in verscheidene vakantieverslagen.

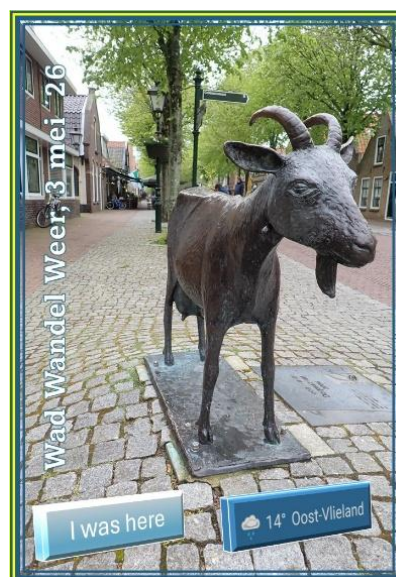
VLIELANDWANDELING 1, 3 MEI'26.

Ongemerkt veranderen er dingen in je leven. Mijn T-shirt "I'm that old" geeft een paar sprekende voorbeelden. Maar soms merk je ineens een kleine verandering. In onze

uitstekende douche in dit top hotel realiseer ik me ineens dat al jaren de rode en blauwe knopjes of de H en C van de kranen zijn verdwenen. Zolang je dat constateert terwijl je heerlijk doucht kan je ook bedenken dat je ze niet echt mist.

Het is nog droog, maar het weerbericht geeft aan dat het later vandaag Wadden zwemmen wordt. Spannend!

De bus rijdt eens in de anderhalf uur, tenzij het dan niet uitkomt. Bovendien spreken internet en het tabelletje bij de bus elkaar tegen als het om de tijden ga. OV gebruiken is marges inbouwen en dus sta ik vroeg bij de halte. Dat blijkt de juiste beslissing, want de bus is een minuut of vijf te vroeg, maar wacht geen seconde bij de halte. Het is instappen/wegwezen.

De routes van Wandelnet beginnen beiden bij halte de Nieuwe Kooi en eindigen in Oost-Vlieland. Uiteraard kan je ze in beide richtingen lopen, maar met een hotel in Vlieland-Oost is het veiliger met de bus te starten dan een rot eind te lopen en dan maar duimen dat de finish ergens in de lijndienst terug past.

Vanaf Nieuwe Kooi loop je direct een natuurgebied in, met duinen, begroeid met heide en struiken. Er loopt de "Vlielandse koe" in het wild. Voor wie ze niet kan vinden: de Eilanders duiden hier een geit mee aan. In het verleden was men te arm voor echte koeien, dus vandaar. Verder lopen er pony's en

schapen in het wild.

Nog even tussendoor over de Eilanders. Recent heeft het provinciebestuur van Fryslân besloten dat iedere basisscholier in de provincie Frysk dient te leren. In hun wijsheid hebben de provinciebestuurders de Eilanders hiervan vrijgesteld. Dit heeft voorkomen dat Eilanders zich onafhankelijk zouden verklaren, want ondanks hun accent is men hier niet van plan een der Friese talen te leren, laat staan gebruiken. Aan stadse fratsen weigert men mee te doen.

Vlieland wordt wel omschreven als een zandplaat met één hoog duin.

Bij de wandeling vanaf de bushalte betekent dit dat je in min of meer rechte lijn het eiland oversteekt tot je aan het Noordzeestrand staat. Daar ga je 4,5 kilometer westelijk over dat strand. Welgeteld kom ik op die afstand vier wandelaars tegen. Niet vervelend, de natuur heeft van alles te bieden. Op het strand zitten grote groepen meeuwen en

aalscholvers. Daarnaast zie ik steenloperjies en drieteenstrandlopers; kleine pestvogeltjes die in het niet vallen bij de eidereenden die erbij in de buurt zitten. Schelpen, kwallen, resten van krabben en verschillende wieren vullen het natuurlijstje aan.

Bij de Vliehors neemt de route een bocht richting Waddenzee. Het is weekend, en dan kan je doorlopen op die Vliehors, die de grootste zandplaat van Europa schijnt te zijn. Het is de plaats waar den vliegende armee oefent, dus weinig aantrekkelijk voor wandelaars.

De tocht van vandaag brengt je na het strand en het hek van den armee langs Kroon's polders, een moerasgebied met veel vogels, waaronder brand-, kol- en grauwe ganzen (plus nog een hand vol eenden).

De route is best goed aangeven, al wijzen twee keer pijlen je de verkeerde kant uit. Maar dan is er altijd nog de GPX en een enkele paddenstoel; één zelfs van het oertype.

Na Kroon's polders kom je bij het Posthuys, eindstation van de bus en tevens restaurant. De enige in de wijde omgeving, wat leidt tot exorbitante prijzen, maar mijn piscivoor lunch⁴ is voortreffelijk en de bediening uitstekend.

Rond die tijd bel ik even met Nelleke. Zij heeft er een wandeling van zo'n 3 km op zitten, over het Liesbeth List pad naar de vuurtoren, een tocht met veel flora. Nu is ze terug in het hotel en wordt er weer aan het project gewerkt.

Dat ze terug is, is maar goed ook, want het weer verslechterd rap. Tijdens mijn lunch hoost het zelfs. Wat blijft is: "there is no bad weather, just bad clothing", en als de regen dan ook nog afneemt in de uren die volgen is het prima wandelen door bos en heide, met veel korstmoss onderweg. Die weg kronkelt langzaam omhoog naar diezelfde vuurtoren,

maar met een andere route. Onderweg passeer ik nog, als wel vaker, een groep in het wild levende kabouters

Daarna meer geiten, paarden en een enkele fazant. Vervolgens is het uitlopen naar het dorp.

Daarbij valt op dat er veel huizen/tuinen zijn versierd met boeien etc. Een duidelijke verwijzing dat de Eilanders ook jutters zijn.

⁴ Hier wordt de menukaart geciteerd

Na afloop van de wandeling zijn we net te laat voor de supermarkt, maar we doen een aardig ommetje door het dorp met materiaal voor de weerfoto's.

Zeebaas, het frietkot waar we gisteren ook waren verschaft ons eten en drinken.

WANDELING 2, 4 MEI '26

Bij het opstaan is het bewolkt en spettert het iets. Maar vanaf dat moment wordt het snel beter. Ik haal wat statiegeld terug bij Poiesz, maar dan kan het ook los. De bus is net zoveel te vroeg als gisteren en andermaal doet niemand er moeilijk over. De chauffeur scheelt een jaar of 50 met die van gisteren, en hij heeft (wel) een uitstekend humeur. Ook heeft hij een jeugdige labrador die zich heeft gevestigd op de plank voor de koffers. Als er even later nog een hond binnenkomt wordt die er soepel naast gezet. Net als gisteren is het een busdienst voor wandelaars. De meesten stappen bij het eindpunt uit. Een vrouw vertelt dat ze Kroon's

polder gaat lopen voor de vogels en daarna een vermogen gaat uitgeven bij Posthuys. Ik toon begrip.

Bij halte Nieuwe Kooi begint de wandeling op hetzelfde pad als gisteren, maar nu gaat het onmiddellijk na een waarschuwing voor schapen, de bossen in.

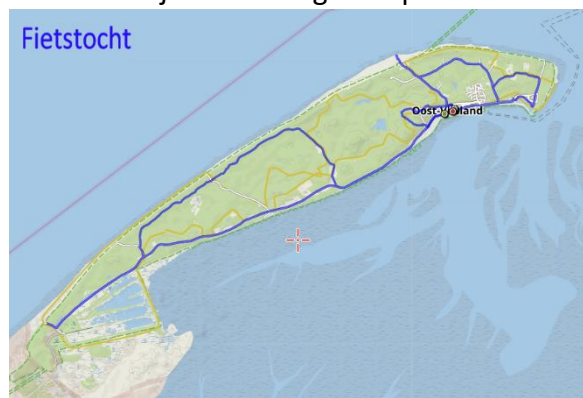

Dat duurt maar even en dan is het een eenzame, maar prachtige tocht door een keuvellandschap met veel cranberry struiken en overal geiten en schapen. Hier en daar ligt een watertje waar lepelaars, bergeenden en kiekendieven worden gespot.

De laatste zijn te ver weg om op soort te

kunnen worden gebracht.

Ondertussen heeft Nelleke een fiets gehuurd en is begonnen aan een lange tocht over het eiland, waarbij ze zo ongeveer alles ziet wat ik ook ben tegen gekomen. Ze fotografeert, naast geiten ook heel veel bloemen. Nu met een aparte pagina.

Ik zie op de kaart dat er een klein stukje over het duin, en daarna over het strand gaat.

Bij het Kustpad is er één absolute no-go en dat is lopen over de duinen. Waarschijnlijk omdat het hier minder druk is, gebeurt het nu wel een klein stukje, gevolgd door een steile afdaling naar het strand.

Leuk voor een keer, maar mochten we hier nog een keer komen dan beperken we ons tot het bewonderen van de

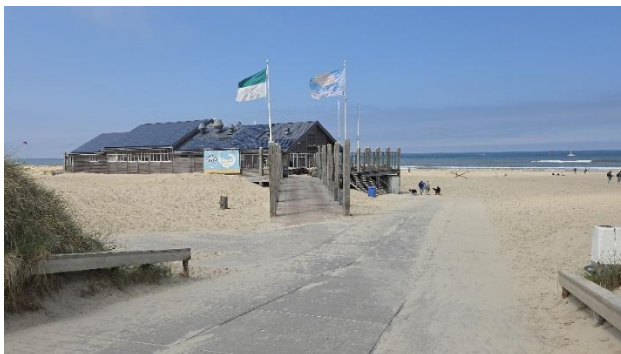
duinen vanaf de eilandkant. Na nog een stuk "open terrein" gaat het in het bos langzaam omhoog. Je wandelt hier echt helemaal alleen, hoe ver je ook kijkt.

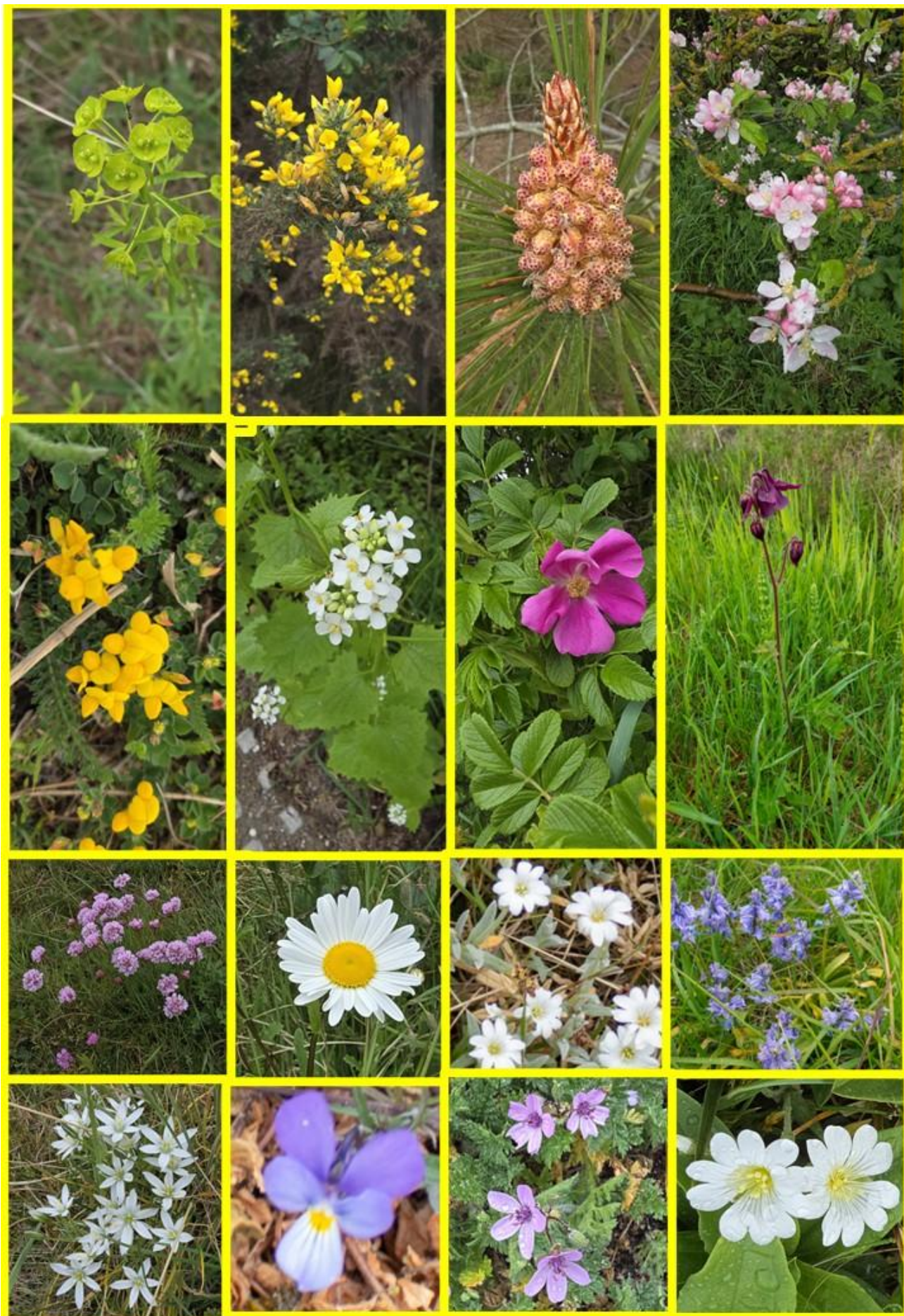
Daarbij kruist het pad de route van

gisteren met de bijbehorende verwarring van twee route-aanduidingen. De GPX brengt me waar ik wil zijn, met maar wat kleine afwijkingen van "het plan". Bij de vuurtoren en het Liesbeth Listpad ben je bijna in Oost-Vlieland, maar daar wordt een haakse bocht richting het Noordzeestrand genomen-

Bij de Duinovergang staat een strandtent, Badhuis. Het personeel is net zo vriendelijk als in het Posthuys, maar de prijzen veel vriendelijker 😊.

Het menu noemt een vissoep. Met een boterhammetje zou dat een prima maaltijd zijn. De serveerster betwijfelt het, maar verdwijnt naar de keuken voor navraag. Nee, helaas, maar het is een goed gevulde soep, dus ik kan het ook zonder proberen. Het klinkt als een plan. Even later staat er een prima soep met mosselen en vis voor me... en met een half broodje. Badhuis scoort duidelijk punten.

Na de lunch is het tijd voor het serieuzere wandelen langs het strand. Nu ben ik voor de variatie eens niet alleen, er zijn best veel wandelaars. En binnen de kortste keren heb ik land in zicht. Op de app kan ik zien dat Nelleke de Westpunt heeft aangetikt en nu weer op weg is naar het oosten. Voorlopig kom ik haar niet tegen, want met de fiets kan en mag ze het strand niet op.

Wel is het nu eens tijd om stil te staan bij “wadden”, want in de verte zie ik Terschelling liggen.

Op de lagere⁵ school werden de wadden er bij ons ingestampt: Texel, Vlieland, Terschelling, Ameland, Schiermonnikoog en Rottum. In de jaren die volgden was er wat gedoe. Er was ineens een Rottumerplaat en na het bezoek van twee schrijvers werd Rottum als eiland afgeschreven.

Later werd me duidelijk dat nat en droog in dit gebied geen vast gegeven is, maar getijden afhankelijk. Bij eb zou je bijvoorbeeld op de zeebodem kunnen lopen. Nu we er kunnen rondkijken blijkt de werkelijkheid nog complexer. Ze bent alleen een Waddeneiland als je bewoont bent. Maar er zijn ook plekken die (bijna)

altijd wel een beetje droog blijven, maar waar geen hond wil wonen zoals Engelschhoek, Richel en Griend. Ook daar is weer een uitzondering op: de zeehond komt er graag. Kortom, complexe situatie die ik maar als landrot benader: ik loop alleen op een wad, maar weiger te lopen als er nergens horeca is, en zeker niet op wadden die twee keer per dag worden teruggegeven aan de mosselen en de kwallen.

⁵ I'm that old.

Met al deze mijmeringen loop ik iets verkeerd en eindig ik op een camping.

Nadat de uitweg is gevonden spreekt een fietster mij aan. Ze kwam me achterop, dus even wat verbazing, maar Nelleke heeft het eiland overgestoken en haalt me in.

Een korte tijd trekken we samen op, maar lopen met fiets valt haar zwaar en ik heb nog wat duin en strand voor de boeg. Vanaf dat strand zie je

Richel in de verte.

Het strand gaat over in de haven van Oost-Vlieland. Bij de strandovergangen zijn kunstwerken geplaatst, gemaakt van gevonden plastic. Het zijn afbeeldingen van het uitzicht ter plekke.

Na de haven word je nog even door een bos geleid voor je in de bewoonde wereld komt. Daar wacht Nelleke bij ons hotel op een bankje. Er is ruim voldoende tijd om nog even het dorp in te lopen voor een koffie.

Andermaal besluiten we dat dit toch wel een heel leuk dorp is met mooie gevels. Het autoluw zijn draagt bij aan de ervaring, ook al scheuren bakfietsen rond met zo'n blik van "nu zijn wij de grootste".

Bij het hotel pikken we de koffers op en gaan richting veerpont, die net toeterend aankomt. De tocht duurt even, dus ik besluit wat over te pakken zodat er bezigheidstherapie aan boord is. Direct zijn er wat conclusies te trekken.

- Ik weet de cijfercode van de koffer niet!;
- Maar mijn koffer had nooit een cijferslot en..
- Ik heb de verkeerde koffer meegenomen.

Dit alles wordt onmiddellijk gevolgd door een conditioneel sterke, maar na een wandeling uiterst vermoeiend run om te kijken of het probleem nog op te lossen is.

Dat blijkt te lukken. De eigenares van het koffertje-met-slot zit er naast en had nog niet door dat een min of meer identiek koffertje naast haar geen slot had.

Terug kan ik zelfs nog even zitten voor ik aan boord ga.

De boottocht gaat een soort van probleemloos, al probeert een groep hele jonge kinderen een maximale hoeveelheid herrie te maken.

Op grote afstand passeren we een groep zeehonden op de richel. Toegeven, zeer slechte foto, maar we hebben ze.

Tegen etenstijd ontschepen we in Harlingen, waar we ons intrek nemen in hotel "de Witte Zwaan". De weg er heen gaat door een aardig deel van Harlingen.

Het hotel is uit de 17e eeuw, maar behoorlijk gerenoveerd. We worden vriendelijk ontvangen en krijgen, op het moment dat we een ontbijt bestellen, ook een bonen koffieapparaat.

Dit met de mededeling dat hij het zat is om koffie te schenken aan lui die geen ontbijt nemen.

Hij adviseert Grand café de Reus voor ons avondeten en dat blijkt een goede keuze. Wel is het 4 mei, dus meldt het personeel ons bij herhaling dat we om 8 uur worden geacht de doden te herdenken.

Niemand vindt dat een probleem en zo hebben nog een memorabel moment in de stad.

HARLINGEN – TIEL, 5 MEI 2026

We krijgen een heerlijk ontbijt met onder meer warme broodjes, verse jus en croissants.

De bierviltjes in de kitchenette zorgen in ieder geval voor een glimlach.

Een goede start voor de dag waarna we

nog een keer door de stad lopen, waar de vlaggen nu allemaal boven in de stok hangen. Het is zonnig waardoor we nog een keer

kunnen genieten van de plaats.

Op Harlingen "Centraal", vergis ik me in het perron, maar met een sprintje komen we in de juiste trein en kunnen op tijd in Leeuwarden overstappen op de intercity naar Utrecht.

Daar is het extra druk door alle mensen die op weg zijn naar een van de 14 bevrijdingsfestivals in het land. De NS zet extra treinen in, en dan kan je er op wachten dat er een het gebeurt.

Uiteraard die net voor ons, wat leidt tot een half uur vertraging, maar op de totale reis is dat te hebben.

Conclusie van deze trip: Wadden, we willen er nog wel een paar zien.

HOTELS ETC.

Neem gratis mee!

Welke vogels van Vlieland heb jij gezien?

 ☐ Grauwe gans	 ☐ Kolgans	 ☐ Brandgans	 ☐ Rotgans	 ☐ Bergeend	 ☐ Eidereend	 ☐ Lepelaar
 ☐ Kluit	 ☐ Scholekster	 ☐ Kievit	 ☐ Strandplevier	 ☐ Bontbekplevier	 ☐ Zilverplevier	 ☐ Kanoet
 ☐ Drieteenstrandloper	 ☐ Bonte strandloper	 ☐ Steenloper	 ☐ Grutto	 ☐ Rosse grutto	 ☐ Wulp	 ☐ Tureluur
 ☐ Aalscholver	 ☐ Dwergstern	 ☐ Grote stern	 ☐ Visdief	 ☐ Kakmeeuw	 ☐ Kleine mantelmeeuw	 ☐ Zilvermeeuw
 ☐ Velduil	 ☐ Bruine kiekendief	 ☐ Blauwe kiekendief	 ☐ Slechtvalk	 ☐ Kleine zilverreiger		

Moeite de vogels uit elkaar te houden? Download de gratis **Wadvogels app** met daarin maar liefst 100 vogelsoorten die je in het waddengebied kunt zien, inclusief geluiden en herkenningstips. De app is geschikt voor smartphone én tablet.

Ontdek de vogelschat van het wad

Vogelbescherming Nederland organiseert met vijf andere natuurorganisaties het programma 'Rust voor Vogels, Ruimte voor Mensen'. Daarmee maken we mooie vogelkijkplekken toegankelijk en ontwikkelen we leuke gratis vogelkijkproducten. Tegelijkertijd geven we vogels meer rust door de aanleg van nieuwe broed- en rustplekken. Deze gratis vogelherkenningkaart helpt je de vogelsoorten van Vlieland te ontdekken. Kijk voor meer informatie en alle routebeschrijvingen op www.beleefwaddennatuur.nl

De 10 mooiste vogelkijkplekken op Vlieland

- 1 Kroon's Polders:** Prachtig moerasgebied met lepelaars, kiekendieven en veel eendesoorten. Bij hoogwater ook steltlopers.
- 2 De Oude Koel:** Bos en grasland met ganzen, vijgen en kwiksoorten. Bij vogelreuzen bekend als vindplaats voor zeldzame soorten.
- 3 Posthuiswad:** Grote wadplaat met eenden, ganzen, slechtvalken en massa's steltlopers.
- 4 De Vliehors:** Enorme zandvlakte met zeldzame strandvogels als strandplevier, bontbekplevier en dwergstern.
- 5 Nieuwenduinen:** Duinen en strand met roofvogels, meeuwen en in het najaar enorme groepen trekvogels.
- 6 Bomenland:** Dit bos is ideale plek om het braue goudhoornje te zien. Verder o.m. hoornvlieg, boomkruiper, specht en appelvink.
- 7 Dodemanbol:** Mooi uitzicht op het wad kans op eider, rotgans, lepelaar, rosse grutto, wulp, kluit, strandloper en bergeend. Soms velduilten.
- 8 Cranberryvlagte:** Duinlandschap met blauwe kiekendief, tapuit en velduil. Maar ook havik, slechtvalk, roodborst tapuit en veldleeuwerik.
- 9 Westerse veld:** Grasland met ganzen, kwiksoorten, papieren, kneu, grutto, scholekster, kievit, tureluur, steenloper en bontbekplevier.
- 10 Noordoosthoek:** Noordostrand met sterns, strandlopers, steenloper, eider, middelste zaagbek en stormmeeuw.

Help de strandbroeders
Op de Wadden broeden vogels als dwergstern, bontbekplevier en strandplevier. Wandelaars kunnen deze kwetsbare strandbroeders eenvoudig helpen door in het broedseizoen afstand te houden en afgaande stranddieren niet te betreden. Bekijk waarom dat zoveel schikt op www.beleefwaddennatuur.nl/strandbroeders

Vogel Kroon's Polders dichterbij
Kroon's Polders en het omliggende wad zijn van groot belang voor trekvogels. Staatsbosbeheer legt daarom rondom Kroon's Polders en langs het Posthuiswad een nieuwe wandelroute aan, zodat bezoekers de vogelkijkomgeving kunnen ontdekken. Er komen kijkluiken, informatieborden en een vogelkijkhut zodat inderdaad de vogels van dichtbij kunnen belevender te zien worden.

Rust belangrijk voor trekvogels
Vogels het waddengebied hebben rust hard nodig. Andersziet het ze niet jongen groot te brengen of overlev te ze zware trektochten naar Afrika of het haghorden met. De animatiefilm laat zien waarom rustplekken voor vogels in het waddengebied belangrijk zijn. Bekijk de film op www.beleefwaddennatuur.nl/trekvogels

Verreijkter te leen!
Met een verreijkter geniet je nog meer van vogels. Heb je geen kijker? Dan kun je voor € 5 per dag (en € 50 lang) een kijker lenen bij De Noordwester (Dorstraat 150) en het Posthuys (Postweg 4).

Beleef de Wadden Natuur
Bezoek de website www.beleefwaddennatuur.nl om de waddennatuur te ontdekken. Neem een kijkje in het maandooverzicht met leuke natuuractiviteiten. Op de interactieve kaart kun je zien waar de laatste vogels en zeehonden zijn gezien. Misschien wel vlak bij waar jij nu bent!

Het project 'Rust voor Vogels, Ruimte voor Mensen' is mede mogelijk gemaakt door het Waddenfonds. Vogelbescherming Nederland realiseert dit project in nauwe samenwerking met Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten, Ifryske Geo, Landschap Noord-Holland en Het Groninger Landschap.

